

■ **Mesečna priloga »Prosveta«** ■

Uredništvo in uprava: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Kokopisov ne vračamo. Nefrankiranih pism ne sprejemamo. Izhaja vsak četrtek. Naročnina letno 60 Din za inoseststvo 80 Din. Člani sekoje J. U. U. plačajo list + članarino. Oglasi po ceniku in dogovoru, davek posebe. Pošt. čk. rač. 11.753. Telefon 3112

A black and white portrait of a young man in a military uniform. He is wearing a dark, peaked cap with a plume and a high-collared jacket with epaulettes. The image is grainy and has a vintage appearance.

Naj živi kralj Peter II.!

Danes nalaga zakon na rame šolskega upravitelja vse mogoče posle. Skrbeti mora za red in delo na šoli, soodgovoren je za šolsko premoženje, nadomeščati mora v potrebi drugo učiteljsstvo, voditi pisarno in največkrat še celotno poslovanje krajevnega šolskega odbora. Zakon našteva kar 22 točk, pa še niso vse. Že sama pisarna jemlje v teh papirnatih časih šolskemu upravitelju skoro

Vse take moдрosti posameznikov, ki so navadno »predstavniki« kake stranke, mora poslušati ob raznih prilikah šolski upravitelj. Iz izkušnje pa vem, da so v tem oziru revnejši sloji, delavci in ljudje po hribih, uvidenjsi kot sicer bolj bahaški in boljše situirani dolinci.

Predavatelj je pokazal, kakor se kaže v rekih in pregovorih ljudski nazor o življenju in svetu. Vsak kraj, vsaka življenska za-

Splošne vesti. — Osebnе zadeve. — Listi o učiteljstvu, šoli, prosveti in JUU. — Učiteljski pravnik. — Učiteljski pevski zbor JUU - Emil Adamič. — Stanovska organizacija JUU.

Ne maramo kakih predprav in praznih naslovov. Le delo in odgovornost naj se primerno nagradi kot je bila navada v vseh časih in je še danes pri vsem drugem javnem delovanju. To naj bo v bodoče zahteva naših zborovanjih. Gre za princip dolžnosti in pravice.

Fr. L.

»Učitelj — vzgojitelj — človek.«

Vzgojitelj podaja znanje, vedenje, on hoče doseči pri učencu čim večjo sposobnost storitve pri telesnem ali umskem delu. Vzgojitelj - človek stremi za tem, da oblikuje človeka v gojencu.

Učitelj - vzgojitelj skrbi predvsem za to, da se učenci nauče predpisano **snov** in

pri tem vedno pazi in nadzira, da učenca vodi kakor na vrvi skozi šolsko dobo.

Pedagoška praksa je posebno kulturno področje, ki se razlikuje od drugih kulturnih področij v tem, da se drugi ustvarjalci ozirajo samo na svoj predmet, ki je mrtev, in ustvarjajo suvereno, učitelj-umetnik pa je navezan na gojenca, ki je tudi človek in ima svoje življenjske potrebe.

Priloge vzgojiteljske sposobnosti ne zadostujejo učitelju, prisvojiti si mora tudi tehniko svojega dela, ki mora biti vedno osebno, enkratno in ne šablonsko.

Najboljši bodo uspehi, ako se visoko kulturni učitelj-umetnik sestane z učenecem kot človek s človekom.

V debati, ki se je razvila po predavanju, je predavatelj poudaril, da je hotel očrtati lik učitelja iz pedagoške teorije ne iz pedagoške prakse in ne iz življenja, ker je njegova stroka teoretska pedagogika, ki po Sprangerju: »V pojmi in kategorijah pove to, kar naj ustvari pedagoška praksa.«

je potrebna, ker sedaj se vzdržuje avtoriteta starejših na neznanju mlajših.

Borci za novo vzgojo so samo tisti, ki stoje v borbi na strani zapostavljenih.

V debati se je pokazalo, da stoje nekateri na stališču, da ne izhaja vse iz boja med vladanimi in vladajočimi, torej niso odločilni samo sociološki temveč tudi pedagoški vidiki.

Dr. Gogala je izrazil misel, da je nova šola nastala iz čisto psiholoških načel, ker je moderni učitelj spoznal in začutil, kaj je prav in kaj ni prav.

Predavatelj je končno dostavil, da je to stvar svetovnega nazora vsakega poedinca, kje išče vzroka raznim pedagoškim pojavom.

Mencej Martin je predaval popoldne o temi:

»Individualna in socialna vzgoja.«

To predavanje naj bi nakazalo rešitev vprašanja: »Jaz — in drugi t. j. odnos poedinca do okolice, do družbe. Predavatelj je

Skupina predavateljev.

Drugi debaterji so bili mnenja, da je to idealno zamišljen lik učitelja, ki naj bi ga skušal vsak učitelj v sebi realizirati. To bo dosegel tisti vzgojitelj-umetnik, ki vrednote sam doživlja in jih zna kot osebna doživetja tudi dati otrokom.

Gospodarske prilike, v katerih živi naše kmečko ljudstvo in učiteljstvo pa so tako težke, da šola v svojem siromaštvu na učilnicah in učilih ne more učencu ne učitelju dati potrebnih sredstev, da bi zrastle v višjo kulturno ravan, kakor sama živita. Učitelj mora zidati na tistih kulturnih vrednotah, ki jih ima ljudstvo, in s tistimi sredstvi, ki so mu na razpolago.

V torek, 18. avgusta dopoldne je predaval Hreščak Alojzij o temi:

»Kulturni in vzgojni problemi sedanjega časa.«

V svojem predavanju je pokazal, kako je gospodarstvo vedno vplivalo na duhovno preoblikovanje človeštva in kako je v vsaki dobi vladajoči razred skrbel za vzgojo svojega naraščanja.

Vzgoja je socialna funkcija. Poznavanje gospodarskih, kulturnih in družabnih sil je potrebno, da spoznamo komponente, ki oblikujejo današnje šolstvo. Tudi preteklost je pustila v tradiciji močne sile, ki po zakonu vztrajnosti vplivajo še danes na vzgojo, zato moramo poznati tudi zgodovino.

Stari vek je značilen po svojem gledanju na stvari v njih mirujočem stanju.

Srednji vek ima posebnost v tem, da se trdno drži tradicij starega veka in v iskanju enotnosti in občestvenosti v gledanju na svet.

Novi vek je zavrnil statičnost antike, tradicionalizem in univerzalizem srednjega veka ter sprostil človekove umske in moralne sile. Racionalizem na umskem področju in liberalizem na socialnem in gospodarskem področju sta značilna za novi vek.

V gospodarstvu je dosegel silni razmah kapitalizem, ki mu je človek samo sredstvo, del stroja, za kopičenje bogastva. Delo se je vršilo zaradi kopičenja kapitala, zato se je strojno delo izdiferenciralo, delovne sile izrabljalo do skrajnosti. Za delo so uporabljali otroke in žene, ker so cenejše. Delovni čas je trajal 16—18 ur dnevno. Socialne zaščite ni bilo.

Sedaj se borijo gospodarsko šibki sloji proti močnejšim, ker jih izkoriščajo, ženske proti moškimi, mladina proti starim.

Ta boj se zrcali tudi v razvoju šolstva. Vsak sloj si je moral priboriti pravico do izobrazbe. Ženske se še danes bore za to, in prav tako mladina za pravico soodločanja pri vzgoji.

Lastno in svobodno spoznanje in priznavanje etičnih načel je zahteva sodobne vzgoje, ki odklanja kazen, nagrado, iztoje in vse kar lomi ponos in voljo; zahteva pa, da se goji značaj, kar se vrši lahko samo v zajednici. Metodična stremjenja so drugovrstna, prvoten je duh in smoter vzgoje.

Princip delovnega pouka, delovne šole, je idealna zamisel, da se spravi v življenje nove ideje.

Odprava šolnin in vseh ovir pri širjenju prosvete ter enotno šolstvo so zahteve sedanjosti in bodočnosti. Tudi seksualna vzgoja

pokazal na začetnike individualne vzgoje Rousseauja, Elen Keyeva in druge ter na drugi strani zastopnike socialne vzgoje Natorpa, Kaverana i. dr. Teoretsko pridemo s proučevanjem družbe, okolice in prirode v odnosu do človeka in sicer v dinamičnem odnosu, ki se javlja in izpreminja iz dneva v dan, do spoznanja, da človek, poedinec ne zmora ničesar v boju za življenje in je nujno navezan na življenje in delo v družbi. Zato se mora z delom v družbi, zajednici, vzgajati za družbo. Fizično delo je najboljša vzgojna sredstvo. Delo v zajednici ga uči kako in kdaj je treba delati in se pokoravati.

Družina je v razsulu, ker so ji izpodjedeni gospodarski in socialni pogoji, zato ne more več vršiti svoje vzgojne naloge.

Stroj je izenačil vse, moža in ženo, očeta in mater ter otroke, vse mu služi, in ni časa za vzgojo in ni povratka nazaj v stare zlate čase. Gospodarstvo ne pozna poti nazaj. Zato mora tudi sodobna vzgoja graditi na tem, kar je v družbi dano, t. j. na skupnem delu.

Debata:

Debaterji so poudarili, da je v predavanju dobro obšel individualistično vzgojo, ki je ne smemo zamenjati z individualno.

Vrednost poedinca zraste šele v družbi.

Človek sam je produkt 1. svoje individualnosti t. j. svojih prirojenih dispozicij, 2. svoje okolice in 3. vzgoje. Zadnji dve oblikujeta prirojene sposobnosti.

Že druga točka kaže, da zraven obče človeškega gledanja svetovnosti, mora vzgoja upoštevati tudi narodnost in vrednotenje. Tudi družina lahko socialno vzgaja, ako ima možnost, da živi tudi duhovno in kulturno življenje.

Socialna vzgoja ni možna v okviru fašizma.

V sredo, 19. avgusta je prvi predaval suplent Boje Etbin o temi:

»Pomen strukturne psihologije za sodobno pedagogiko.«

Predavatelj je v svojem predavanju narezal misli cele vrste nemških psihologov o tem vprašanju, da so tisti, ki so se v to psihološko smer prej poglobili, dobili točen pregled zadevne literature.

Ako pogledamo na genezo otrokove duševnosti vidimo, da se iz prirojenih nagonov, ki se krepko in izrazito javljajo, počasi izdiferencirajo in razvijejo tudi druge duševne funkcije. Vsak doživljaj je relativen in je izraz vseh prejšnjih doživljavaev, torej je v vsakem primeru celota, ki izhaja iz celotne duševnosti. Način doživljanja in izražanja je odvisen od prirojenih sposobnosti in te dajo osnovo vsakemu poedincu, da na svoj poseben način sprejema in izraža svoje doživljanje. Z dozorevanjem se ustali tudi način doživljanja in izražanja in to obliko imenujemo strukturo.

Debata se ni dotaknila vsebine predavanja ker je bilo zamišljeno teoretsko brez jasnih samostojnih zaključkov, zato je dr. Gogala izrazil v par besedah svojo misel o psihini strukturi človeka:

Po osebah se ločijo tudi psihične strukture. Objektivne pojave zunanjega sveta doživlja vsakdo na svoj poseben način in te doživljanje tudi izrazi po svoje. V tem kaj in

kako pove, se kaže struktura poedinca. O osebah, ki so nam znane po njihovi psihični strukturi, vemo vsaj približno kakšno stališče bodo zavzeli v danem primeru in kako bodo to stališče zagovarjali.

Učiteljstvo za izboljšanje našega strokovno nadaljevalnega šolstva

Z uveljavljanjem uredbe o strokovno nadaljevalnih šolah so se pokazale mnoge njene hibe, ki groze, da bodo naše dosedanje tako lepo napredujoče šolstvo pahnile na nivo, ki ga naša ožja domovina nikakor ne bo mogla prenesti. Glavna pomanjkljivost uredbe je ta, da je sestavljena za vse področje naše države. V mnogih banovinah je nadaljevalno šolstvo šele v začetku svojega razvoja. Za one kraje je uredba gotovo velikega pomena, ne tako za našo banovino, kjer imamo vpeljan osemletno šolsko obveznost, do čim je v južnih banovinah običajen le še štiriletni šolski poset.

Na poziv sekcije JUJ so se zbrali v soboto 29. avgusta v Ljubljani učitelji iz kakih 30 krajev naše banovine, kjer imajo obrtno nadaljevalne šole.

Predsednik odséka za obrtno nadaljevalno šolstvo tov. Josip Ambrožič, je podal pregledno sliko stanja sedanjega šolstva, kakršnega nam je ustvarila sedanja uredba. Ugotovil je med drugim naslednje, da pomeni nova uredba za našo banovino nazadovanje. Mnoge nevesčnosti povzročajo predpis, da mora vsak učitelj v začetku šolskega leta vložiti kolekovano prošnjo za poučevanje na obrtnih šolah. Vsi ti učitelji pa so posejali uradne tečaje in so prejeli za poučevanje na obrtno nadaljevalnih šolah oblastveno priznano spričevalo. Na podlagi teh prošenj izdaja ministrstvo prosvete vsako leto razporede za posamezne učitelje in predmete. V bodoče se naj prepuščajo interne razdelitve dela učiteljskim konferencam na posameznih šolah. V banovinskem odboru za strokovno nadaljevalne šole ni doslej nobenega zastopnika učiteljstva. Sklenjeno je bilo, naj se posreduje, da se vsakoletno vlaganje prošenj opusti, dovoljenja pa naj veljajo v bodoče vsaj za vsako triletno periodo.

V zadnjih letih je število učencev v vseh obrtnih precej padlo. Vzrok je pripisati gospodarski krizi, ki je zajela tudi našo obrt, trgovino in industrijo. Število obrtnih vajencev je barometer težavnega stanja našega obrtniškega stanu. Pričakovati je, da bo z omiljenjem krize število vajencev naraščalo in s tem se bo dvigalo število tudi naše obrtno nadaljevalno šolstvo.

Zborovalci so obravnavali tudi tečaje za učiteljstvo na obrtno nadaljevalnih šolah. Ugotovilo se je, da se jemlje preveč kandidatov iz Ljubljane. Za podeželsko učiteljstvo bodo morali v bodoče rezervirati pač več mest kot doslej.

Iz naroda za narod

»Glas najmlajših.«

Zakaj smo studirali 14 let, zakaj smo stradali in zmružovali, zakaj smo oropali naših staršev zadnji belci? Zato, da smo zdaj, ko imamo učiteljsko diplomu, še vedno na plečih naših staršev: delavcev, nameščencev in bajtarjev, zato, da si služimo z instrukcijami (3—10 Din na uro), po tvornicah, z ribanjem. Od leta 1929. čakamo, vsako leto več, vsako leto je čakanje bolj obupno in brezizgledno.

Da nismo z vsemi akcijami še do sedaj za rešitev tega problema prav nič dosegli, ko nas čaka z letošnjim letom 700 svežih moči, ko je vendar že postal ta problem ne samo ozko učiteljski-stanovski temveč široko narodni, za ta neuspeh so tehtni razlogi, ki bi bili potrebni podrobnejšega študija.

Učiteljski stan je veljal že od nekdaj pri narodu kot eden izmed gospodarsko in socialno privilegiranih, kot tak je bil tudi in je še nadalje ostal prav do zadnjega v naši učiteljski zavesti. Dočim sta se morala delavcev in kmet povsem neposredno boriti za svojo eksistenco, je bilo to drugim socialno višim stanovom nepotrebno. Učitelj je takoj po študiju dobil službo. Borba za njegovo eksistenco gre bolj posredno. Danes je položaj že vidno drugačen in čeprav je danes mlad učitelj eden izmed najbolj zapostavljenih, živi še vedno v iluziji, da mu bo družba kot privilegiranimu preskrbela obstanek. Ta zavest, ki jo ima vsak od nas, več ali manj, je največji vzrok našemu neizhodnemu položaju.

V kolikor še šola nam vsem ni dala napakega vpogleda na odnos nas do družbe in sploh do družbenega dogajanja, v toliko so k temu še precej doprinesle svojstvene prilike, v katerih mi mladi živimo. Raztreseni smo po mestih in vaseh. Težko si ustvarimo čut skupnosti in s tem zavest moči, ki bi jo v resnici lahko predstavljali. 700 delavcem v tovarni sledi radi slabih delavnih pogojev akcija, ki mora biti uspešna. Isto bi se zgodilo pri kmetih in bajtarjih. Nas je pa 700 duševnih delavcev, pa v družbenem dogajanju ne predstavljamo ničesar.

Pod pritiskom položaja so prišli posamezniki izmed nas do aktivnega pojmovanja odnosa naše tvorne skupine do družbe. Začeli so propagirati skupen nastop nas vseh za naše življenjske zahteve, za našo nastavitve.

Naše gledanje tega problema se je pa v zadnjem času ob stiku z narodnimi masami poglobilo. Vse bolj spoznavamo, da je naš problem brezposelnosti in s tem tudi vprašanje vse današnje prosvetne politike pri nas, tesno povezan z vsakdanjimi zahtevami narodnih množic. Spoznavamo, da smo do sedaj

Nimamo še točne opredelitve psihične strukture in značaja.

Manjka nam točna in enoznačna psihološka terminologija; zato se mnogokrat ne razumemo. (Dalje prihodnjic.)

Zakon zahteva, da je predsednik komisije za pomočniške izpite učitelj iz obrtno nadaljevalne šole. Ostali člani komisije pa so zastopniki posameznih obrtniških stanov. V mnogih izpitnih komisijah pa ni nobenega učitelja in si zato ne moremo misliti, kako naj posluje komisija brez učiteljskega zastopnika.

Vzdrževanje šolstva je uzakonjeno, ta zadevne določbe se žal ne izvajajo. V bodoče naj vlagajo proračune šolski upravitelji, banska uprava pa naj da nalog posameznim občinam, da jih vnesejo v svoje proračune.

Vpelje naj se praksa, da dobe izpustnice le tisti vajenci, ki so zadostili vsem šolskim pogojem in dovršili šolo. Za tiste, ki so šolo le delno obiskovali in je niso dokončali pa se naj izdajajo le odhodnice. Nova uredba ustvarja v pogledu šol obiska odnosno porazdelitve učencev v posamezne razrede velik kaos. Predpisuje, da je dolžnost vajenca obiskovati šolo le do 18. leta. V primerih, ako stopi v obrt vajenec po 18. letu mu sploh ni treba obiskovati strokovne nadaljevalne šole. Kam bo prišlo naše obrtništvo z nešolanim naraščanjem, pa si v današnjih časih, ko je treba znati vsakemu kalkulacije, knjigovodstva, korespondence in je ostalih znanosti, pač lahko predstavljamo. Pomočniški izpiti se vrše zdaj ob različnih časih. Današnja konferenca pa je sklenila, naj se vrše po zaključku šolskega leta v strokovnih nadaljevalnih šolah. Šola naj obiskujejo učenci vse dotlej, dokler traja njihova učna doba.

Učiteljski zbor se je baval nato še z ostalimi člani uredbe in je ugotovil, da sedanja uredba ne ustreza višini, na katero smo dvignili strokovno nadaljevalno šolo na Slovenskem. Zato je nujno potrebna nova uredba, a pri sestavi te naj sodelujejo razni strokovnjaki in praktiki, predvsem učitelji in upravitelji strokovnih nadaljevalnih šol.

Tudi učni načrti, ki so stopili istočasno z uredbo v veljavo, ne ustrezajo. Teh učnih načrtov, ki so veljavni za vso državo, ni mogoče provesti v življenje niti pri nas, ker imamo osemletno šolsko obveznost, tem manj je to mogoče tam, kjer obiskujejo šolarji osnovno šolo le 4 leta. Odsék za obrtno nadaljevalno šolstvo pri sekciji JUJ bo zbral vse nasvete, ki jih je iznesel zbor, v posebno spomenico, ki jo bo dostavil vsem merodajnim činiteljem, da rešimo naše strokovno šolstvo pred nazadovanjem.

iz osnove napačno gledali na naš problem, ker nismo sebe pojmovali kot del naroda in s tem tudi nismo pojmovali naših zahtev kot zahtev vsega našega naroda, ki mu je prosveta postala življenjska nujnost. Kakor je bila narodna zahteva graditev univerzitetne knjižnice, še toliko bolj je njegova direktna zahteva po urejenih prosvetnih razmerah, da bo vsak član naroda lahko dajal s trdno vestjo svoje otroke v šolo, ker bo vedel, da bo šola tudi njemu v korist. Danes pa naš kmet ne more biti o tem prepričan, ko je šola v resnici danes radi slabih socialnih razmer, v katerih žive otroci našega naroda in še bolj radi slabih prosvetnih razmer (70 do 100 in še več otrok v razredu, pomanjkanje učnih moči, majhni, temni in nehiigienski razredi, nestalnost, nesigurnost in preobremenjenost učiteljskega, nesodobni učni načrti in metode, neupoštevanje otrokove individualnosti in resničnih potreb našega naroda) postala mučilnica bolj kot kdaj koli prej.

Zato mora iti borba za ureditev naših perečih prosvetnih vprašanj vzporedno z zahtevami narodnih mas. Učiteljstvo ne sme riniti in siliti v gospodsko družbo, kjer ni njegovo mesto. Učitelj izhaja iz naroda in naj v vrste najširših narodnih mas naj vstopa in uspeh nam bo zagotovljen.

Jurca Branka.

Novosti na knjižnem trgu

—k Praktična gospodinja je gospodinjiski štirinajstdnevnik, ki je pričel izhajati 1. januarja 1936. List je urejevan povsem praktično in vsebuje mnoga lepa navodila iz področja materinstva, higijene, praktičnih ročnih del, kuhe, konserviranja, gojenja cvetic, perutinarstva itd. Prav zaradi praktičnih napotkov bo »Praktična gospodinja« dobrodošel pripomoček pri pouku gospodinjstva v višji narodni šoli, kakor tudi v gospodinjstvo nadaljevalnih šolah. — Letna naročnina znaša 46 Din. Uredništvo in uprava lista sta v Ljubljani, Aleksandrova cesta 5.

—k Navodila za novodobno dojenčkovo opremo in vse druge nasvete za nego otroka dobite v knjižici »Moj novorojenček«. Knjižica ima 25 slik in 32 strani. Knjižica se drži smernic, ki jih je avtorica ga. L. Meglič spoznala v Ameriki. — Knjižica stane Din 12.—. Kupi ali naroča se s prazno položnico, ki se dobi na vsaki pošti in nanjo napiše: Štev. ček. rač. 14.608 Mira Vdovič, Š. trg., Ljubljana, Gradišče 4.

Pojav, ki ga moramo obžalovati

»Jutro« od 27. avgusta prinaša sledeči dopis.

S KOSO IN KAMENJEM NAD UČITELJSKI PAR.

Divjaški napad na upravitelja Lojzeta Zupanca in gospo.

Velike Lašče, 26. avgusta.

V Škocjanu pri Turjaku so imeli v nedeljo veliko slavo. Ponovno novo mašo je pel po enoletnem mašnikovstvu brat tamošnjega župnika g. Zupanciča. Pravijo, da je bilo veliko povabljenih od blizu in od daleč in veselo ranjanje se je razleglo okrog župnišča pozno v noč, kakor je ob takih prilikah pač navada.

G. Lojze Zupanc, upravitelj šole v Škocjanu, znani kulturni delavec in pisatelj, se je napotil, kakor skoro vsako nedeljo popoldne, na sprehod do Turjaka. Spremljala ga je njegova gospa, ki je tudi učiteljica v Škocjanu. Pot pelje mimo cerkve in župnišča. In ko je prišel upravitelj Zupanc z gospo mimo župnišča in se oddaljil od njega samo nekaj korakov, je naenkrat nastalo za zakoncem vpitje, za katero se pa nista zmenila. Mislila sta, da se vpitje ne tiče njiju, marveč da je samo izraz veselega razpoloženja novomašniških gostov. Nadaljevala sta pot in na Turjaku sta se med prijatelji zadržala pozno v noč. Na novomašniško veselje sta se ponovno spomnila šele, ko sta se okrog polnoči spet približala Škocjanu.

Prvi ju je pozdravil spuščen župnijski pes. Naščuvan se je zakadil v upravitelja, zagrabil ga za suknjič in mu ga raztrgal. Psi je spremljal hlapec, ki se je neprestano postavljaj pred upravitelja, tako da se ga je skoro dotikal in mu zapiral pot. Hlapec je bil gotovo prepričan, da ga bo upravitelj pahnjal stran in bo dal na ta način povod za tepež. Ko je upravitelj lepo pozval hlapca, naj se vendar umakne s poti in naj raje priklene psa, da ga ne bo napadal, je hlapec zaklel, kakor ni mogel zapisati, potem je v temi mrmraje izginil. Tako sta upravitelj in gospa nadaljevala pot zadovoljna, ker sta mislila, da sta se otrsela napadalca. Nič hudega sluteča sta zavila okrog župnišča proti cerkvi. Naenkrat je pa udarilo, kakor strela z jasnega. Samo velik zamah, žvižg skozi zrak, udarec in gospa upraviteljeva je zavpila prestrašena zaradi nenadnega napada in v velikih bolečinah zaradi rane. Hlapec, ki se mu malo prej ni posrečilo izzvati pretepa, se je vrnil s koso v roki, zamahnil je z vso silo po gospej upraviteljevi, ji odsekal polovico rokava na jopi in bluzi in zasekal na levi velikansko rano. V trenutku, ko je gospa upraviteljica zaradi strašnega

udarca in bolečin zavpila, je začelo padati od vseh strani kamenje, kakor toča. Okrog in okrog cerkve so bili razpostavljeni zavratni napadalci in od vseh strani je deževalo kamenje. Med kamenjanjem je pa neprestano lomastil hlapec s koso. In samo svoji krepki postavi in jeklenim mišicam se ima upravitelj Zupanc zahvaliti, da ni podlegel divjaškemu napadalcu; kakega slabiča bi pobeneli hlapec kmalu pokosil. Vendar je dobil upravitelj Zupanc velike ureznine po rokah in suknjič je skoro čisto razrezan. Zverinski napadalec je odnehal šele v trenutku, ko je koso z vso silo zasadil v suknjič upravitelja in je potegnil koso k sebi, pa je imel občutek, da je koso zasadil globoko v telo, ko je parala dvojno zapeti suknjič s podlogo vred.

Upravitelj Zupanc in gospa sta iskala zdravniško pomoč v zgodnjih jutranjih urah na Grosupljem. Da je bilo divjaštvo še popolnejše, so še težko ranjena zasledovali nekateri napadalci in ju obmetavali s kamenjem, ko sta šla v sosedno vas po vozniaka.

—nj—

»Slovenec« od 28. avgusta prinaša naslednji odgovor.

KJE JE KULTURA?

Škocijan.

»V »Jutru« sta izšla v zadnjem času dva dopisa iz našega kraja: oba sta od iste roke, ker imata oba isto slovenščino in ker se v obeh bere »kakor strela iz jasnega«. Ljudje vedo, kdo je to pisal.

V prvem članku se spotika dopisnik nad tem, da se v fari pobira za cerkveno slovesnost in sicer za nabavo sveč in smodnika za topiče. V drugem članku pa opisuje dopisnik »Divjaški napad na upravitelja Lojzeta Zupanca in gospo«. Datiran je ta dopis iz Velikih Lašč, je pa v resnici doma iz Škocijana. Dopisnik je moral dogodke čisto od blizu opazovati, gotovo pa je škilav, kajti videl je samo na eni strani koso v rokah hlapca, ki ga je napadel, ni pa videl vojaške sablje v rokah upravitelja Zupanca, ki je po eni uri ponoči prišel z njo v spremstvu svoje žene iz šole proti župnišću. Dopisnikar »Jutra« tudi ni videl, kako je učitelj posegel v žep po samokres in zaklikal: eden, dva, tri... in kako je, ko se je bližal z vojaško sabljo proti farovski hlapcu vpil: »auf bikse«.

Za danes toliko zadosti! Več bomo zapisali potem, ko bo stvar obdelana pred sodiščem. »Jutro« dopisnik se bo prav gotovo sramoval svojega pomanjkljivega poročanja in je težko, da bi mu »Jutro« priznalo še kdaj kakšno nagrado za delo.

Splošne vesti

NARODNI PRAZNIK NA SEVERNI MEJI.

Šolsko poslopje v Gradišču je dograjeno. Slovesna blagoslovitev bo v nedeljo 6. t. m. popoldne. Po slovesnosti bo popoldne narodna veselica. Dohod od postaje St. Lovrenc ob Dravi.

Novo šolsko poslopje v Gradišču.

Z dograditvijo tega modernega šolskega poslopja je Družba sv. Cirila in Metoda pokazala, kako je reševati pereča vprašanja obmejnega šolstva. Ni se strasila velikih gmotnih žrtev, samo da postavi je nasilnemu prodiranju tujcev. Nova šola bo v ponos kraju in državi. Družba sv. Cirila in Metoda si je ž njó postavila za svoj 50 letni jubilej najlepši spomenik.

Učiteljstvo vabimo na slovesnost v čim večjem številu. Z udeležbo pokažimo, da znamo ceniti prizadevanje naše CMD.

— Nov načelnik oddelka za srednje šole v prosvetnem ministrstvu. Za načelnika oddelka za srednje šole v prosvetnem ministrstvu je imenovan na mesto dosedanjega načelnika Balugdžića, načelnik prosvetnega oddelka banske uprave v Novem Sadu Milenko Janošević.

— »Učiteljski tovariš« bo izhajal tudi v septembru le 14 dnevno in to zaradi proračunske omejitve. Redno tedensko bo izhajal list od 1. oktobra dalje.

— Stalnost sodnikov. V četrtek 3. septembra stopi v veljavo, čl. 101 ustave, s katerim dobe sodniki zopet stalnost, ki jim je bila odvzeta leta 1929. Od tega dne dalje sodnikom ne bo mogoče vzeti zvanja, niti jih iz kakršnih kolj razlogov, proti njihovi volji in brez razsodbe sodišč ali disciplinske obsodbe kasacijskega sodišča odpustiti iz službe. Tudi jih ne bo mogoče brez njihovega privoljenja premestiti. Za upokojitve sodnika je potrebna starost 70 let ali pa taka telesna ali duševna bolezen, ki onemogoči sodniku delo.

POZIV RADIO PREDAVATELJEM.

Odsek za šolski radio naproša predavatelje in predavateljice, ki imajo na razpolago za šole primerne teme in ki imajo veselje za sodelovanje pri tej važni šolski instituciji, da nam to javijo na naslov: Jugoslovensko učiteljsko združenje — sekcija za dravsko banovino, odsek za šolski radio. Šolske radio ure bodo predvidoma tudi letos vsak torek in petek od 11. do 12. ure. Prva oddaja bo v petek 2. oktobra.

— Vpisovanje na Ant. Rud. Legatovem Enoletnem trgovskem tečaju v Mariboru je vsak dan od 10. do 12. predpoldne v šolski pisarni, Vrazova ulica 4. Tudi ob nedeljah in praznikih. Lastni dežji internat. Šolski program se dobi brezplačno. Znižana šolnina.

Osebne zadeve

—i Premeščeni so: Ambrožič Ivana iz Dolenje vasi v Ljubljano, Arh Josipina iz Bohinjske Bele v Ljubljano, Azarov-Bahovec Mihaela iz Kranjske gore na Trato, Bernot-Golob Franja iz Dobrove v Hrušico, Bon Alojzija iz Podgrada v Dobovo, Božič-Vernjak Ana iz Kal v Veliki Trn, Čarman Ivana iz Velikega Trna v Mengeš, Čehovin-Grlic Marija iz Streklejcevec v Kranj, Čopič Elizabeta iz Šmartna pod Šmarno goro v St. Vid nad Ljubljano, Debevec Roza iz Zvenavlj v Selnico ob Dravi, Deškovič Milan iz Slivnice v Mursko Soboto, Dominko Stanislav od Sv. Petra pod Sv. gorami v Virštanj, Dovgan Ana od Sv. Miklavža na Krko, Flere-Kosi Viktorina iz Ptuj v Ljubljano, Gale Ana iz St. Jurija pri Grosuplju v Leskovec, Grašmovač-Grubelnik Marija iz Črensovcev v Trnjo, Globočnik Justina iz Škocijana pri Turjaku v St. Vid pri Stični, Grčman-Trtnik Vekoslava iz Rajhenburga na Zidani most, Japelj Pavel iz Hinj v Smlednik, Japelj Darinka iz Hinj v Smlednik, Jelenc Ivana iz Dolenje Nemške vasi v Trebnje, Jurančič Josip od Sv. Marka v Telče, Jurančič Leopoldina od Sv. Marka v Telče, Juršič Hedvika od Sv. Duha v Dobovec, Kastelic Angela iz Jesenic v Ljubljano, Komac Slavko iz Ptuj v Fikšince, Kolar-Marovček Zora iz Hrastnika v Toplice pri Zagorju, Klun Neža iz Dolenje vasi v Ribnico, Kete Antonija od Sv. Lenarta v Ligojno, Kemperle Ljudmila iz Kapel k Sv. Juriju, Kontler Julij iz Koprivnika v Studence pri Mariboru, Kontler Marija iz Koprivnika v Studence pri Mariboru, Kragelj-Zuber Terezija iz Tržišča v Mokronog, Kudašev-Cvetko Cecilija iz Rogatca v Šmarje pri Jelšah, Lavrič Stanko od Sv. Lovrenca na Pohorju v Krčevino, Likar Leopold iz Blagovice na Dol pri

Ljubljani, Likar-Einspieler Marija iz Blagovice na Dol pri Ljubljani, Martič Marjeta od Sv. Štefana v Škocijan pri Turjaku, Matoh Terezija iz Škocijana v Mali Slatnik, Medved-Cetin Rozalija iz Pišec v Cerklje, Nežič Olimpija iz Truja v Črensovce, Piškernik Helena iz Jezerskega v Boh. Bistrico, Plut-Zupančič Marija iz Dragatuša na Unec, Pišec Ana od Sv. Jurija v Kapele, Puštnik Marija iz Slivnice v Skofjo Loko, Ravnikar Marija iz Preloke v Svibno, Rejc-Mozetič Gabrijela iz Breznice na Jesenice, Rupret-Lipovec Ivana iz Smlednika v Kranj, Sancin-Bunc Mara iz Hajdine na Breg, Sivec Franc iz Zagradca v Ljubljano, Slabe Karol iz Globokega v Bušče vas, Slabe Marija iz Cerklj v Bušče vas, Slapar Vera iz Ajdovca na Studenec, Stanonik-Grum Franja od Sv. Florijana v Doliču v Celje, Šavpah Ana iz Šmartna na Pohorju v Slov. Bistrico, Šeme Ana iz Dol. Logatca v Beograd na delo v prosvetno ministrstvo, Šitnik Ana iz St. Gotarda v Dobovo, Šestan Dušan iz Ptuj v Veliko Horvatsko (pregradski srez), Štefančič Jakob iz Moščancev v Prihovo, Šturm Franica iz Ponikve ob južni železnici v Slivnici, Šušteršič Josipina iz Zabukovja v Brežice, Šušteršič Franciška iz Blagovne v Moravče, Tanaj Terezija iz Dola pri Litiji v Hotizo, Tavš Gabrijel od Sv. Antona nad Rajhenburgom v Novo mesto, Tavčar Angela iz Javorniškega Kota v Kranjsko goro, Toreli Janko iz Gorjuš v Bučko, Toreli-Vesel Marija iz Mirne peči v Bučko, Tratnjek Davorin iz Dokležovja v Dolnjo Lendavo, Trček Ludovika iz Gornjega Lakoša v Sele, Trtnik Marija iz Safarskega v Moravče, Udir Franciška iz Velike doline v Koroško Belo, Velkavrh-Lavrin Kristina iz Preserja v Dol. Logatec, Vilhar Pavla iz Zagradca na Ježico, Vrečko Martin iz Virštanja k Sv. Petru pod Sv. gorami.

—i Upraviteljske dolžnosti so razrešeni: Bregant Hinko v Rušah, Gole Josip pri Sv. Juriju pod Kumom, Gregorc Dragotin v Mokronogu, Humar Franjo v Škocijanu, Kramer Franjo v St. Petru, Pečnik Ivan v Radečah, Stehovec Franc v Strugah, Vanič Janko v Krškem, Vavda Mirko pri Sv. Marjeti ob Pesnici, Voglar Alojzij na Vidmu ob Savi.

—i Za upravitelje so postavljeni: Čuk Franjo v Radečah, Globokar Ivan v Grahomem, Horvat Ivan v Krškem, Japelj Pavle v Smledniku, Lavrič Stanko v Krčevini, Likar Leopold v Dolu pri Ljubljani, Ločniškar Franc v Mavčičah, Logar Franjo v Laporjah, Mervar Franc v Zužemberku, Štefančič Jakob v Prihovi, Štrekelj Ivan na VI. deški šoli v Ljubljani, Tretnjak Davorin v Dolnji Lendavi.

—i Upokojeni so: Barle Marija v Smihelu pri Novem mestu, Boštjančič Katarina v Kostanjevici, Gorup Josip, okrajni šolski nadzornik v Ptuj, Miglič Ivan na Raki, Mlakar Franc v Ljubljani, Osenjak Marija pri Lovrencu, Peterlin Alojzij v Kamniku.

—i Napredovali so v IX. skupino: Ahačič Ludovik v Orešnjevcu, Berce Vladimir v Koprivni, Dolenc Stanislav v Gornji Lendavi, Korban Anton v Dragatušu, Kralj Zorislav v Centibi, Štefančič Jakob v Prihovi, Zolnir Bogdan v Petrovi vasi; — v VIII. skupino: Brunštajner-Smalc Štefanija v Strugah, Farazin Lovro v Ptuj, Fišter Julijana na Zdolah, Jereb Bogomir v Prežganjih, Kocijančič Josipina v Prevaljah, Lang Hilda v Prevaljah,

Naš pravi domači izdelek!

Leskovar Anica v Kamnici pri Mariboru, Milkovič Adam v Selah, Peček Marta v Ptuj, Prešeren Josipina v Ljubljani, Viher Miroslav v Pincah.

—i Dodelitve: Ambrožič Ivanka, učiteljica v Ljubljani je dodeljena prosvetnemu oddelku banske uprave; Arh Josipina na osnovno šolo Ljubljana-Zgornja Šiška; Bajc Maksimiljan iz I. deške na osnovno šolo Ljubljana-Bežigrad; Bolčina Albina, otroška vrtnarica na otroški vrtec I. deške šole v Ljubljano na Tabor; Cepuder-Ferenčak Marija je postavljena na drugo deklško šolo v Mariboru; Est-Dela Mara iz VI. deške na osnovno šolo Bežigrad; Flere-Kosi Viktorina na prvo deklško šolo v Ljubljano; Fegic Bogomir iz II. deške na osnovno šolo Ljubljana-Bežigrad; Filipič-Korbar Gabrijela iz IV. deklške na dnevno zavetišče v Ljubljano Zg. Šiška; Kastelic Ivana na otroški vrtec osnovne šole Ljubljana Zgornja Šiška; Kobal Josip dodeljen dijaškemu internatu učiteljskega doma v Ljubljani se vrača na svojo redno dolžnost na I. deški narodni šoli v Ljubljani; Kokalj Štefanija iz VI. deške na osnovno šolo Bežigrad; Kozak-Seljak Ljudmila iz deklške šole na liceju na osnovno šolo Ljubljana-Bežigrad; Levstik Leopold iz osnovne šole Ljubljana Vič na IV. deško osnovno šolo v Ljubljano; Lovše Ivan dodeljen dijaškemu internatu učiteljskega doma v Mariboru se vrača na svoje redno dolžnost na IV. deški šoli v Mariboru; Matkovič Marija s šole za manj nadarjene v Ljubljani v razred za manj nadarjene v Ljubljani - Moste; Pahor Jože iz VI. deške in Plešničar Pavel iz I. deške na osnovno šolo Ljubljana-Bežigrad; Ribičič Josip s prosvetnega oddelka banske uprave na osnovno šolo Ljubljana-Sv. Peter; Rojc Andrej s prosvetnega oddelka okr. načelstva v Kranju na deško osnovno šolo v Kranju; Roth-Prešeren Josipina otroška vrtnarica IV. deklške šole v Ljubljani na otroški vrtec osnovne šole Ljubljana-Bežigrad.

56

1. IX.

Kaj nam je pripravil stric Tivar za jesen in zimo?

Lepe sportne obleke od din. 80 ~ 180~
Mornarske obleke " 90 ~ 150~
Zimske suknjiče " 190 ~ 260~
Sportne čepice " 10 ~ 20~

Za dekllice:
Oblekce od din. 89 ~ 159~
Zimske plašče " " 160 ~ 340~

Hubertuse
garantirano nepremočljive za dečke in dekllice
od din. 160 ~ 220~

TIVAR

OBLEKE

Cisti

o učiteljstvu, šoli, prosveti in JUU

ZAKAJ JE BIL MEDNARODNI UČITELJSKI KONGRES V BEOGRADU ODPOVEDAN.

»Slovenski dom« od 11. avgusta 1936. št. 182 prinaša tekst vloge JUU na ministrstvo prosvete, ki se glasi sledeče:

»Jugoslovansko učiteljsko združenje je bilo kot stalen član internacionalne učiteljske federacije, v kateri je včlanjenih 600.000 učiteljev (-ic) iz vsega sveta, vedno zastopano na njenih kongresih s svojimi delegati. To se je vršilo z vednostjo in tudi z materialno podporo samega ministrstva prosvete. Ti kongresi se vršijo vsako leto v raznih evropskih centrih.

Lansko leto se je vršil kongres v Oxfordu. Ob tej priliki je iznesel jugoslovanski delegat predlog, da bi se letos vršil kongres v naši državi, in sicer v Beogradu. Predlog so sprejeli vsi delegati z največjimi simpatijami. S prireditvijo tega kongresa v naši državi, je imelo Jugoslovansko učiteljsko združenje dvojni namen; prvič, da se na licu mesta zavrne sumnja o našem učiteljstvu, zaradi katerega se je mnogim dozdevalo, da je zaradi gotovih razlogov jugoslovanskemu učiteljstvu zabranjeno aktivno sodelovanje za okrepitev učiteljske mednarodne solidarnosti; drugič, jugoslovansko učiteljstvo je smatralo za svojo in narodno čast, da se o prosvetno pedagoških idealih razpravlja v naši državi, in to v prisotnosti zastopnikov učiteljstva vsega sveta, raznih pedagoških organizacij in celo tudi Zveze narodov.

Da bi se temu kongresu, ki naj bi se vršil pri nas, zagotovilo čim večji pomen ter bi se zanj ustvarilo čim večje zanimanje, je nameravalo združenje poleg tega organizirati tudi pedagoški teden. Ob tej priliki bi bilo za učiteljstvo prirejenih več predavanj priznanih tujih in domačih pedagogov. Da bi se učiteljstvu omogočilo prisostvovati tem predavanjem, je bil naš narodni učiteljski kongres določen tik pred internacionalnim. Poleg tega je bilo pripravljeno tudi vse, da bi v času kongresa tuji učitelji, zastopniki raznih društev zadobili najlepše mišljenje o naši državi in o naši gostoljubnosti.

Da bi se ta kongres vršil z vednostjo in potrebnim sodelovanjem prisotnih oblasti, je združenje predhodno obvestilo ministrstvo prosvete o vsem. Ministrstvo prosvete, kakor tudi ministrstvo zunanjih zadev sta soglašala s predpripravami ter obljubili moralno in gnotno podporo. Na osnovi vsega tega je združenje obvestilo centralo v Parizu, a ta vse nacionalne organizacije, — članice v Evropi in izven nje, da se bo kongres vršil v naši državi.

Medtem, ko je prišel čas za izvršitev potrebnih priprav, so se pojavile iz povsem druge strani gotove ovire, katerih odstranitev je bila izven območja jugoslovanske učiteljske organizacije. V številnih intervencijah je dajalo združenje najpopolnejša obvestila in celo sigurne garancije, vendar se je kljub vsemu temu občutilo, da ni obstajalo trano prepričanje o tradicionalni nacionalni sigurnosti narodnega učiteljstva Jugoslavije in Jugoslovanskega učiteljskega združenja, v njihovo pravilno poučenost o vseh nacionalnih in prosvetnih stremiljenjih, kar je povzročilo, da ni smela učiteljska organizacija prevzeti odgovornosti za uspešno izvedbo tega pomembnega »internationalnega kongresa« in ga je bila primorana z največjim obžalovanjem v zadnjem trenutku odpovedati. Naravno, da se s tem ni moglo izogniti gotovim neprijetnostim, ki so s tem povzročene nam in internacionalni učiteljski organizaciji, ki je sedaj primorana v najkrajšem času organizirati kongres v kaki drugi državi.

Kongres, ki bi moral biti pri nas v Beogradu, se je vršil od 8. do 12. avgusta 1936. v Zenevi.

POPRAVKI. UČITELJSKI KONGRES.

»Slovenec« od 25. avg. 1936. prinaša pod gornjim naslovom dva popravka:

Ni res: »V svojem govoru je napadel sedanjí odbor, ravno tako tudi naslednji govornik Rada Lungulov iz Subotice, ki je zastopal subotičske učitelje.« — Res pa je, da sem odločno na strani odbora in ga nisem napadel.

Ni res: »O predlogih o izključitvi treh učiteljev in o resoluciji se je razvila živahna daljša debata. Proti izključitvi omenjenih učiteljev je ostro nastopil učitelj Smiljanić iz Beograda, nakar je poročevalec odbora Lungulov predlagal, naj občni zbor predloži resolucijo sprejme, kar pa se tiče priznanja, ki ga hoče dati glavni odbor z g. Dimnikom na čelu nekaterim politikom, je govornik dejal, da je tem politikom dala priznanje že državna blagajna. Lungulov se istotako upira zahtevi, naj se nekateri učiteljski velikani izvolijo za častne člane. Resolucija je bila s temi spremembami poročevalca Lungulova sprejeta.« — Res pa je, da glavni odbor na čelu z g. Dimnikom ni hotel dati nikakega priznanja katerim koli politikom in je ta predlog potekel izven glavnega odbora in brez znanja glavnega odbora in predsednika Dimnika; res je tudi, da se nisem protivil osvojitvi predloga, da se zaslužni učiteljski prvaki izvolijo za častne člane.

Subotica, dne 20. avgusta 1936.

Rade Lungulov, l. r.

Ni res: »Popravek nato citira v celoti »Slovenec« članek.« — Res pa je, da ni eden delegatov na sami skupščini ni napadel odbora zaradi velikih nagrad; res je tudi, da je odbor sam predlagal finančnemu odboru skupščine znižanje ostalih in osebnih izdatkov; res je, da je predsednik Dimnik Ivan ponovno izjavil na skupščini, da radi svoje osebe ne zahteva in ne želi izključitve nikogar iz JUU, a skupščina ni pristala na to iz stališča stanovskih načel, discipline in morale; res je tudi, da se glavni odbor na čelu z g. Dimnikom ni hotel nikomur pripustiti in ni niti razpravljati niti stavi predlog, da se izreče priznanje nekaterim politikom za zasluge, ki so si jih pridobili za učiteljstvo kot celoto. — Za Jugoslovansko učiteljsko združenje u Beogradu, 18. avgusta 1936. — Ivan Dimnik, l. r., predsednik. — Josip L. Pezelj, l. r., za tajnika.

— I Skoro dve koloni premestitev in izprememb v učiteljski službi priobčujeta »Slovenec« od 23. in »Jutro« od 25. VIII.

— I Nova šola CMD bo otvorena dne 6. t. m. na območju Gradišča. Daljši članek o pomenu te moderne šole je napisal F. Golč v »Jutru« od 30. VIII.

— I 90 letnico nestorja slovenskega učiteljstva Frana Kavčiča so proslavili v Vevčah. (»Jutro« 29. VIII.)

— I Na repertoarju Narodnega gledališča v Ljubljani je tudi dramsko delo »Viničarji« od tov. Jožeta Pahorja.

— I V Nemčiji napovedujejo novi zakon o organizaciji mladine na vojaški podlagi. (»Jutro« 27. VIII.)

— I Kočevska gimnazija se prične z letošnjim letom likvidirati. Z novim letom se najprej ukine 5. razred in vsako nadaljnje leto pa ostali.

— I Ob smrti nadzornika Černeja so pisali vsi listi od 29. in 30. VIII. o njegovih velikih zaslugah za prosveto.

Uporabljajte
šolski

svinčnik

»SLOVENIJA«

»SLOVENIJA«

ker je
zelo dober
in poceni

NAŠE EDICIJE.

Učiteljstvo ponovno opozarjamo, da bo UPZ še v tem letu pričel izdajati še neobjavljene moške, ženske, mešane ter mladinske a capella zборе. Prosimo, da prečitajte našo rubriko v zadnjem »Učiteljskem tovarišu«. Tam boste našli tudi našo željo in prošnjo glede priročnika, ki ga bo izdal UPZ tudi v tem letu. Ne pozabite se na oboje prednaročiti!

Stanovska organizacija JUU

— s Gospodu Ivanu Dimniku, predsedniku jugoslovanskega učiteljskega združenja — sekcija za dravsko banovino v Ljubljani. Po Najvišjem nalogu, ki mi je bil priobčen preko Kabineta gospoda Ministra za notranje posle, mi je čast izjaviti Vam zahvalo za izraze vernosti in udanosti, ki ste jih poslali Njegovemu Veličanstvu Kralju in Kraljevskemu Domu z banovinske skupščine Jugoslovanskega učiteljskega združenja, sekcije za dravsko banovino, ki se je vršila dne 11. julija 1936 v Ljubljani. — Nadomestuje upravnika policije policijski svetnik: Podpis. L. S.

— JUU — SRESKO DRUŠTVO V KAMNIKU obvešča svoje člane, da smatra vse člane v l. 1935-36, tudi za člane v l. 1936-37, razen, če prejme pismeno odjavo. Novi člani naj se pismeno prijavijo društvenemu tajniku. Ker bo članarina ostala predvidoma neizpremenjena, naj začno vsi člani nakazovati isto že s septembrom (samski Din 15—, s tovariši poročene tovarišice Din 8—). Istočasno ponovno opozarjamo vse zaostankarje, da poravnajo svoje dolgove pri društvu takoj v septembru radi zaključka blagajniške knjige. Odbor.

Učiteljski pravnik

— Š Ročni katalog 1936/37 je izšel sredi avgusta t. l. To priročno in koristno knjižico, ki vsebuje vse najnovejše zakonske predpise in uredbe, obrazce za vloge, tabele, navodila itd., priporočamo vsem tovarišem (-icam), da si jo oskrbe. Cena Din 17— je za ta koristen pripomoček — kažipot tako nizka, da bi ne smela nikogar ovirati pri nabavi.

— Š Tablice »Moji prejemki« za šolsko leto 1936/37. razpošljem v kratkem vsem šolskim vodstvom. V. G.

Naša gospodarska organizacija

— g Članom Učit. samopomoči. V teh dneh ste prejeli položnice za poravnavo članskega prispevka 385. in 386. smrtnega primeira: Farkaš Ivan, Maribor in Černej Ljudevit, Makole. Samski člani nakažejo Din 11—, zakonski pari Din 21—. Nakažite te zneske takoj!

Učiteljski pevski zbor JUU

EMIL ADAMIČ.

Potek zadnjega tečaja.

Pevski tečaj, ki smo ga imeli od 24. do 26. avgusta t. l. se je le delno obnesel. Dasi smo razposlali 96 osebnih vabil, ni čutila dobra tretjina članstva potrebe, da bi nam sporočila na drugi polovici dopisnice (opremljene z znamko, naslovom ter potrebnim besedilom) ali se tečaja udeležili ali ne.

Zadovoljni pa smo z disciplino na tečaju samem. Člani, ki so se tečaja udeležili so bili pri vseh vajah vedno prisotni s par opravičenimi izjemami.

Prihodnji tečaj bo najbrže v oktobru za samo moški, oziroma ženski zbor. Koj ko bo upravni odbor o tem sklepal, bomo datum tečaja pravočasno objavili v stanovskem glasilu. Članstvo že danes opozarjamo na to, ter ga prosimo naj skrbno prečita v vsaki številki »Učiteljskega tovariša« našo rubriko.

ZA JESEN -
ANGLEŠKO.
ČEŠKO
SUKNO!

FR. P. ZAJEC
izprašan optik
Ljubljana, Stari trg 9

priporoča: naočnike, ščipalnice, barometre, toplomere, risalno orodje, mikroskope, fotoaparate itd. Velika zaloga raznih ur, zlatnine in srebrnine. Ceniki brezplačno.

Nova, izboljšana izdaja Fromovih malih stavnic in računaln Din 12— in Din 4—.

Črke velikih in malih stavnic na lepem, seriji dvojnih ABC Din 12— in Din 05.

Naročilnici vzorcev priložiti znamke v protivednosti.

Založništvo »Fromove stavnice« p. Pešnica.

FABIANI-JUR JOVEC
LJUBLJANA / STRITARJEVA ULICA

priporoča veliko
izbiro damskega
in moškega blaga

Učiteljska tiskarna, r. z. z o. z. v Ljubljani

priporoča za novo šolsko leto krajevnim šolskim odborom in šolskim upraviteljstvom nabavo
šolskih zvezkov, šolskih in pisarniških potrebščin

v Knjigarni „Učiteljske tiskarne“ v Ljubljani, Frančiškanska ulica štev. 6, ali

v podružnici Knjigarne „Učiteljske tiskarne“ v Mariboru, palača ban. hranilnice

